

Jan 15, 12.

"To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.

Tento sladký verš známe všichni. Ale je zároveň tím nejtěžším přikázáním. Milujeme své blízké? Pokud zrovna neprožíváme vztahovou krizi, jistě řekneme „ano“. Stejně by odpověděli i nevěřící. Cítíme vztah a soucit s lidmi v nouzi, ve válce, v místě přírodních katastrof. A to bez ohledu na víru. V čem se tedy mi, věřící, lišíme? Písmo mluví o odděleném lidu Božím. Proč řekl Kristus tato slova? V lásce k bližnímu, k hodnému člověku, jsme na tom stejně, jako nevěřící. Rozdíl je: „jako já miluji vás.“ Tady je zádrhel. Kdo je pro nás vzorem naší lásky? Pro věřící by to měl být Bůh.

Mat 5, 46. – 48.

Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž?

A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž?

Budte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Nejde o lásku k milým lidem. Musíme milovat i ty, kdo nám nejsou milí.

Mat 5, 44.

Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují,

Mějme pozitivní pohled na všechny. Bůh svítí na adventisty stejně jako na katolíky, na dobré i nehodné, na věřící i nevěřící, na bohaté i bezdomovce.

Podařilo se někomu napodobit Kristovu lásku, nebo je to jen nedostižný ideál?

2 Mojžíšova

Lidé čekají 40 dní na Mojžíše. Měli strach, proto si vyrobili zlaté tele. Mojžíš je rozezlen a rozbil desky s Desaterem. Bůh je nazloben ještě více a uvažuje o zničení národa. Mojžíš se za ně přimlouvá.

2 Moj 32, 32.

„Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!“

Je ochoten dát svůj život za druhé lidi.

Řím 9, 1.-3.

1 Mluvím pravdu v Kristu, nelžu, a dosvědčuji mi to mé svědomí v Duchu svatém,

2 že mám velký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci.

3 Přál bych si sám být proklet a odloučen od Krista Ježíše za své bratry, za lid, z něhož pocházím.

Také apoštol Pavel je ochoten dát svůj život za jiné.

Je mnoho lidí, kteří nás stresují. Zkracují nám život. Přesto je máme mít rádi.

Luk 23, 34.

Ježíš řekl: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí." O jeho šaty se rozdělili losem.

Ježíš je na kříži, je to velká psychická i fyzická bolest. My na Jeho místě už bychom jen nadávali nebo nemluvili vůbec. Ježíš prosí za své vrahy, za všechny lidi.

Láska křesťana znamená položit život i za toho, kdo si to nezaslouží.

Ne zřdy zafunguje láska na toho druhého.

2 Kor 12, 15.-17.

15 Já velmi rád vynaložím všecko, ano vydám i sám sebe pro vaše duše. Když vás tak velice miluji, mám snad za to být méně milován?

16 Na obtíž jsem vám tedy nebyl; ale co když jsem chytrák, který vás obelstil?

17 Poslal jsem k vám snad někoho, skrze něhož jsem vás obral?

Často naše láska nebude opětovaná. Pokud máme rádi a očekáváme to samé, opětování, budeme zklamáni. O tom to být nemá. Nabízejme lásku i těm, kdo toho není hoden a možná toho i zneužije.

Láska Kristova může být i nepříjemná.

3 Moj 19, 17.

Nebudeš ve svém srdci chovat nenávisť ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu.

Není to kontrast? Láska musí být i přísná, aby se zlepšil něčí život. Není nám příjemné někoho kárat, ale protože mi na něm záleží, musím.

Zj 3, 19.

Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a čiň pokání.

Jan 14, 15.

Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zavolal na toho, který seděl na oblaku: "Pošli svůj srp a začni žet, protože nastala hodina žně a úroda země dožrála."

Exodus 30, 6.

ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.

Nestačí jen lásku cítit, nestačí jen konat skutky lásky, je potřeba obojího.

Jak se takové lásce naučit?

Juda 21.

uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu.

1 Tes 3, 12.

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme.